

Dinsdag 13 Februari '45

Beste Buuren,

Wat waren we vanmorgen blij een brief van jullie te ontvangen. We vernemen daaruit dat ge het allen goed maakt doch erg naar huis verlangt, onverschillig hoe het er ook maar uit mag zien. Nu wij ook hoor, we verlangen ook heel erg naar huis hoewel we het heel goed hebben, maar "Oost West Thuis Best" dat spreekwoord is er niet voor niemendal.

We vonden het erg leuk dat Bertha ons kwam bezoeken dat ge eens bekenden gezichten om je heen ziet.

Wat prettig voor jullie dat ge van Gerrit bericht hebt gehad en dat ze het goed maken. Ook gelukkig dat ge het paard nog over hebt, dat is tenminste iets. Verder zal er wel niet veel van jullie en onze spullen over zijn. Als er nog maar zooveel van het huis over is dat we kunnen wonen, dan zullen we ons rijk en gelukkig voelen.

Wie had dat ooit gedacht dat we zoover van huis zouden gaan en zolang. Ik vergeet nooit die nacht dat we van huis gegaan zijn.

Het is wel aardig dat Bart en zijn gezin ook bij jullie in de buurt zijn, dan hebt ge nog eens aanspraak aan elkaar. Wij ontmoeten veel bekenden hier aan Andelst, Herveld, Opheusden, Zetten enz.

Waar wij in huis zijn hebben ze café, net als bij ons thuis, en een grote zaal waar veel evacués komen eten. Daar help ik ook mee en dat is gezellig, dat geeft wat afleiding. Trouwens, de dagen vliegen voorbij voor me. Ge vroeg of ik nog naaide. Nu, er zitten hier verschillende van mijn klanten. Daar werk ik wel voor maar ge kunt niet zoo opschieten als thuis met zoo'n huis vol volk. Maar afijn we hopen dat we de langste tijd hier geweest zij

Vandaag hoorde ik vertellen dat de mannen over drie weken naar huis zouden gaan en de vrouwen over zes weken. Dat zou mooi uitkomen. Dan kunnen we zoo aan de schoonmaak beginnen.

Het water staat al weer hoog, het is steeds wassende, dus zal er nu wel weer water staan bij ons. Vanmorgen zijn een paar mannen vanuit de Betuwe weer naar de Betuwe toegegaan. Ik ben benieuwd hoe het er uitziet. Wanneer ze terugkomen weet ik niet. Één van die mannen woont vlak bij ons in de buurt dus we horen gaarne hoe of het er is. Daar ben ge steeds maar nieuwsgierig naar.

An heeft geregeld werk onder de evacués en ook andere patiënten. De dokter woont net tegenover ons en die mevrouw en kindje verpleegt ze ook. Het is een heel prettige man om mee samen te werken voor An.

Jan heeft ook werk gehad. Eerst heeft hij mee in 't fruit gewerkt. Dat komt die man, waar Jan in Andelst geweest is. Er is een fruithandelaar en die kreeg werk bij een grossier in groenten en fruit en toen is Jan met hem meegegaan. Toen kreeg hij van het arbeidsbureau later een oproep dat hij moest gaan schilderen voor de geallieerde strijdkrachten. Nu dat is zoo ongeveer een dag of zo geweest, toen was dat weer afgelopen. Nu is hij weer rentenier en zoo tobben we maar voort tot we weer naar huis gaan.

Wat is het toch een druk verkeer met al die militairen. Ze rijden af en aan. Ze schieten nu wel goed op met de oorlog. We zullen het nog beleven dat ze de moffen eronder krijgen, al zijn het ouwe taaie hè.

Naar Heintje en Mien hebben we bericht gestuurd via het Rode Kruis. We hebben nog geen bericht terug gehad doch er zijn wel mensen die al bericht terug ontvangen hebben. Doch nu de post eenmaal de weg naar ons weet: wie weet wat er al zoo niet komt opdagen.

Meneer en Mevrouw Ban zijn ook in Tilburg komen wonen. Meneer is al eens bij ons geweest. Mevrouw hebben we nog niet gezien. An is wel bij hun op bezoek geweest, maar zit ook bij Eindhoven. Hebben jullie ze al eens ontmoet? Ik zal Meneer Ban het adres eens vragen bij gelegenheid, dan schijf ik ze ook eens een keer. Het is wel gelukkig voor haar dat ze haar vader en zuster bij zich heeft, dat mensch maakt de laatste tijd ook heel wat mee, dat valt heusch niet mee voor haar.

Ge vroeg of ik al weer beter was. Ja hoor, ik heb zoo een dag of drie op bed gelegen, dat valt niet mee op de vreemden, maar ja, we zijn allemaal bij elkaar en dat maakt veel goed. 't Kon erger nietwaar?

Komen er ook veel VI's bij jullie over? Hier wel en ze richten ook nogal schade aan menschen en materiaal. We zullen er nog wel meer krijgen eer alles afgelopen is, doch moed verloren al verloren. We hopen Paschen weer thuis te zijn, dan komen we nog eens buurten en ons wedervaren elkaar verhalen. Hè, wat zal dat gezellig zijn, dan hebben we tenminste die pijn geleden. Wat nog komt en komen zal moeten we maar niet over hebben. Met Gods hulp komen we er weer bovenop.

Nu beste menschen, vele groeten van Moeder en ons allen. Doe ook alle bekenden onze groeten en we hopen op een spoedig weerziens in Randwijk.

Hartelijk gegroet van mij:

je buurmeisje Dora

<http://home.planet.nl/akke0392>